

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

(پلی‌تکنیک تهران)

دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر

درس هوش مصنوعی و کارگاه

گزارش ۵: تشخیص تقلب روی کارت‌های اعتباری بانکی با کمک یادگیری ماشین

نگارش

مهرسا گودرزی

۹۹۱۲۰۴۳

استاد اول

دکتر مهدی قطعی

استاد دوم

بهنام یوسفی مهر

۱۴۰۲ دی

چکیده

در این مقاله، ما با استفاده از روش‌های داده‌کاوی خوشه‌بندی Logistic و طبقه‌بندی K-means، تقلب‌های مالی روی کارت‌های بانکی اروپا را تشخیص می‌دهیم و برای این کار از یک مجموعه داده که شامل اطلاعات مربوط به تراکنش‌های کارت‌های بانکی در سال ۲۰۱۹ است، استفاده می‌کنیم. الگوریتم‌های خوشه‌بندی و طبقه‌بندی را بر روی این مجموعه داده پیاده‌سازی و ارزیابی می‌کنیم و نتایج حاصل را با یکدیگر مقایسه می‌کنیم.

واژه‌های کلیدی:

خوشه‌بندی، طبقه‌بندی، K-means، Logistic Regression

صفحه

فهرست مطالب

۱	چکیده
۲	فصل اول مقدمه
۳	فصل دوم خوشه‌بندی K-means
۴	۱- آماده‌سازی داده
۵	۲- الگوریتم K-means
۶	۳- تحلیل نتایج خوشه‌بندی
۷	۱-۳-۱- ماتریس پیش‌ایندی
۸	۲-۳-۲- Purity Score
۹	۳- Logistic Regression
۱۰	۱- آماده‌سازی داده
۱۱	۲- الگوریتم Logistic Regression
۱۲	۳- ارزیابی عملکرد طبقه‌بندی Logistic Regression
۱۳	۱-۳-۱- ماتریس در هم ریختگی
۱۴	۲-۳-۲- معیارهای ارزیابی طبقه‌بندی
۱۵	۳- فصل چهارم لینک کد گزارش
۱۶	۱- فصل پنجم جمع‌بندی و نتیجه‌گیری
۱۷	۲- منابع

صفحه

فهرست اشکال

۵ شکل ۲-۱- تعریف متغیرهای target_labels و basic_samples
۶ شکل ۲-۲- نرمال سازی نمونه ها و اعمال PCA بر روی آن ها
۶ شکل ۲-۳- تصویر کد الگوریتم K-means
۷ شکل ۲-۴- تصویر کد مربوط به بصری سازی نتایج خوش بندی K-means
۷ شکل ۲-۵- نمودار بصری سازی نتایج خوش بندی K-means
۹ شکل ۲-۶- تصویر کد مربوط به Contingency Matrix و جزئیات آن
۹ شکل ۲-۷- جزئیات به دست آمده از Contingency Matrix
۱۰ شکل ۲-۸- محاسبه Purity Score
۱۲ شکل ۳-۱- تبدیل داده ها به داده های train و test
۱۳ شکل ۳-۲- الگوریتم Logistic Regression
۱۴ شکل ۳-۳- محاسبه Confusion Matrix
۱۵ شکل ۳-۴- نمودار Heatmap برای Confusion Matrix
۱۵ شکل ۳-۵- تصویر کد رسم Heatmap
۱۶ شکل ۳-۶- تصویر کد نحوه محاسبه معیارهای ارزیابی طبقه بندی
۱۶ شکل ۳-۷- مقدار معیارهای ارزیابی طبقه بندی Logistic Regression

فصل اول

مقدمه

مقدمه

در دنیای امروز، تقلب مالی یکی از مشکلات جدی و پیچیده‌ای است که برای کشف و جلوگیری از آن نیاز به روش‌های هوشمند و کارآمد داریم. تقلب مالی می‌تواند به شکل‌های مختلفی انجام شود، از جمله تقلب در صورت‌های مالی، تقلب در کارت‌های بانکی، تقلب در بیمه و غیره. بنابراین تشخیص تقلب مالی یکی از چالش‌های مهم و مورد توجه پژوهشگران و متخصصان حوزه‌های مختلف است.

یکی از روش‌های موثر برای تشخیص تقلب مالی استفاده از داده‌کاوی^۱ است. داده‌کاوی عبارت است از استخراج دانش و الگوهای مفید از حجم زیادی از داده‌ها با استفاده از تکنیک‌های آماری، ریاضی و محاسباتی. داده‌کاوی می‌تواند به ما کمک کند تا روابط، رفتارها و عوامل موثر بر تقلب مالی را شناسایی و پیش‌بینی کنیم. از جمله تکنیک‌های داده‌کاوی که برای تشخیص تقلب مالی کاربرد دارند، خوشبندی^۲ و طبقه‌بندی^۳ هستند.

خوشبندی یک روش یادگیری بدون نظارت^۴ است که به ما امکان می‌دهد تا داده‌ها را بر اساس شباهت و تفاوت‌های آن‌ها به گروه‌های مختلف تقسیم کنیم. خوشبندی می‌تواند به ما کمک کند تا داده‌هایی که از الگوی عادی خارج هستند را تشخیص دهیم و به عنوان داده‌های ناهمجارت یا تقلیبی معرفی کنیم. یکی از روش‌های مرسوم برای خوشبندی داده‌ها، روش خوشبندی k-میانگین^۵ است. این روش با تعیین تعداد خوشبندی‌ها به صورت از پیش تعیین شده، سعی می‌کند تا داده‌ها را به گونه‌ای خوشبندی کند که فاصله داده‌ها از مرکز خوشبندی که به آن تعلق دارند، کمینه شود.

طبقه‌بندی یک روش یادگیری تحت نظارت^۶ است که به ما امکان می‌دهد تا داده‌ها را بر اساس برچسب‌هایی که به آن‌ها اختصاص داده شده‌اند، به دسته‌های مختلف تقسیم کنیم. طبقه‌بندی می‌تواند

^۱ Data Mining

^۲ Clustering

^۳ Classification

^۴ Unsupervised Learning

^۵ K-means

^۶ Supervised Learning

به ما کمک کند تا داده‌های جدید را بر اساس ویژگی‌های آن‌ها به دسته‌های موجود دسته‌بندی کنیم و احتمال تقلیبی بودن یا نبودن آن‌ها را محاسبه کنیم. یکی از روش‌های مرسوم برای طبقه‌بندی داده‌ها، روش Logistic Regression است. این روش با استفاده از یکتابع غیرخطی به نام تابع Logistic سعی می‌کند تا احتمال تعلق داده‌ها به یکی از دو دسته موجود را پیش‌بینی کند.

در این مقاله، ما قصد داریم تا با استفاده از روش‌های خوشبندی k -میانگین و Logistic Regression تقلب‌های مالی روی کارت‌های اعتباری بانکی اروپا را تشخیص دهیم. برای این منظور، از یک مجموعه داده^۷ که شامل اطلاعات مربوط به تراکنش‌های کارت‌های بانکی در سال ۲۰۱۳ است، استفاده می‌کنیم. این مجموعه داده شامل ۲۸ ویژگی مختلف است که با استفاده از تکنیک‌های کاهش بعد، از داده‌های اصلی استخراج شده‌اند. همچنین شامل دو ویژگی به نام‌های Time و Amount است که نشان‌دهنده زمان و مبلغ تراکنش هستند. برچسب هر تراکنش نیز با مقدار ۰ یا ۱ نشان داده شده است که ۰ به معنی تراکنش عادی و ۱ به معنی تراکنش تقلیبی است. ما با استفاده از زبان برنامه‌نویسی پایتون و کتابخانه‌های مربوطه، الگوریتم‌های خوشبندی و طبقه‌بندی را بر روی این مجموعه داده پیاده‌سازی و ارزیابی می‌کنیم و نتایج حاصل را با یکدیگر مقایسه می‌کنیم.

^۷ Dataset

فصل دوم

K-means خوشبندی

خوشبندی K-means

در این فصل برای تشخیص تقلب روی کارت‌های اعتباری از روش خوشبندی K-means استفاده می‌کنیم. برای این کار ابتدا Dataset را بارگیری و سپس ساختار داده و اطلاعات موجود را بررسی می‌کنیم. سپس از الگوریتم K-means استفاده می‌کنیم و به بررسی خوشبها و تحلیل نتایج به دست آمده از این روش می‌پردازیم.

۱-۲ - آماده‌سازی داده

برای بارگیری اطلاعات موجود در Dataset می‌توان از کتابخانه Pandas استفاده کرد. با کمک توابع مختلف این کتابخانه، ما می‌توانیم ساختار کلی داده را ببینیم؛ این مجموعه داده شامل ۲۸ ویژگی مختلف است که با استفاده از تکنیک‌های کاهش بعد، از داده‌های اصلی استخراج شده‌اند. همچنین شامل دو ویژگی به نام‌های Time و Amount است که نشان‌دهنده زمان و مبلغ تراکنش هستند. برچسب هر تراکنش نیز با مقدار ۰ یا ۱ نشان داده شده است که ۰ به معنی تراکنش عادی و ۱ به معنی تراکنش تقلبی است و این برچسب‌ها در ستون Class ذخیره شده‌اند که ۲۸۴۳۱۵ تا از برچسب‌ها مقدار ۱ و ۴۹۲ تا از برچسب‌ها مقدار ۰ را دارند. پس در کل این مجموعه داده شامل ۳۱ ستون و ۲۸۴۸۰۷ سطر است.

حال می‌خواهیم که نمونه‌های خود و برچسب‌ها که هدف ما برای تحلیل نتایج هستند به صورت متغیرهای جدا ذخیره کنیم. نمونه‌ها را که شامل ویژگی‌های داده هستند در متغیر basic_samples و target_labels در متغیر target_labels ذخیره می‌شوند. تصویر کد این بخش در شکل ۱-۲ آورده شده است.

```
basic_samples = data.drop(columns='Class')

target_labels = data['Class'].ravel()
```

شکل ۱-۲ - تعریف متغیرهای target_labels و basic_samples

بعد از تعریف این متغیرها و مشخص کردن samples و target به نرمال‌سازی نمونه‌ها و سپس کاهش بعد آن‌ها با کمک PCA می‌پردازیم. همان‌طور که در شکل ۲-۲ آورده شده است، ما با کمک کلاس StandardScaler از کتابخانه sklearn.preprocessing نمونه‌ها را استاندارد کردہ‌ایم، یعنی آنها را به گونه‌ای تغییر می‌دهیم که دارای میانگین ۰ و واریانس ۱ شوند. سپس با کمک کلاس PCA از کتابخانه sklearn.decomposition بعد داده‌ها را به ۲ کاهش می‌دهیم. در واقع PCA یک روش کاهش بعد است که برای کاهش تعداد متغیرهای یک داده بزرگ استفاده می‌شود. هدف از این کار این است که با حفظ بیشترین اطلاعات ممکن در داده، آن را به یک داده کوچک‌تر تبدیل کنیم. برای این کار، PCA از یک تبدیل خطی استفاده می‌کند که داده را به یک سیستم مختصات جدید (مؤلفه‌های اصلی) منتقل می‌کند که در آن جهت‌هایی که بیشترین تغییرات را در داده نشان می‌دهند، به راحتی قابل شناسایی هستند.

```
normalized_samples = StandardScaler().fit_transform(basic_samples)

samples_pca = PCA(n_components=2).fit_transform(normalized_samples)
```

شکل ۲-۲- نرمال‌سازی نمونه‌ها و اعمال PCA بر روی آن‌ها

با انجام تمامی این کارها، داده‌های ما برای ورود به الگوریتم K-means آماده شده‌اند.

۲-۲- الگوریتم K-means

برای پیاده‌سازی الگوریتم K-means بر روی داده‌های خود، از کتابخانه sklearn.cluster کمک می‌گیریم. کلاس KMeans با گرفتن ورودی‌های لازم، به راحتی می‌تواند خوشبندی را انجام دهد. از آنجا که ما می‌خواهیم نمونه‌های خود را به دو خوش‌ تقسیم کنیم، ورودی n_clusters در KMeans را برابر با ۲ قرار می‌دهیم. همچنین برچسب‌های مربوط به نتایج خوشبندی K-means را در متغیر kmeans_labels ذخیره می‌کنیم. تصویر کد این بخش در شکل ۳-۲ آورده شده است.

```
kmeans = KMeans(init='k-means++', n_clusters=2, n_init=10, random_state=42)
kmeans.fit(samples_pca)
kmeans_labels = kmeans.predict(samples_pca)
```

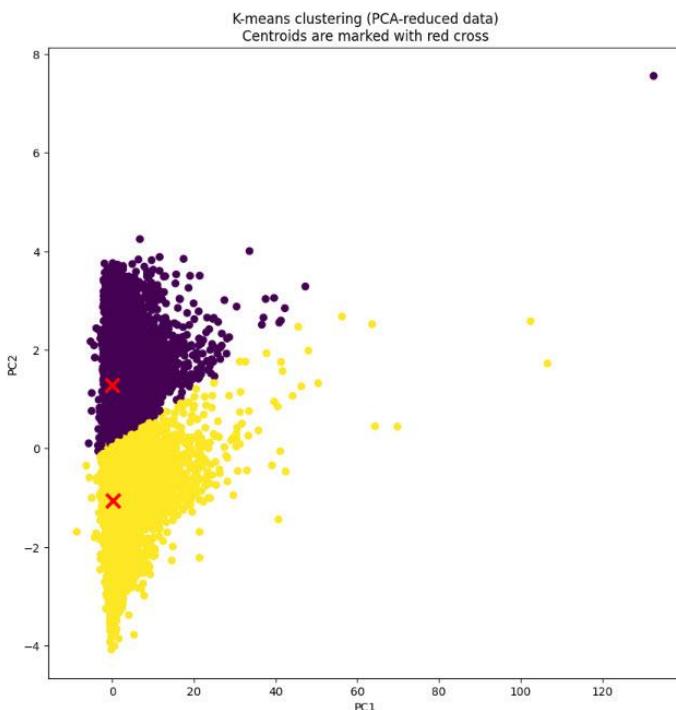
شکل ۳-۲- تصویر کد الگوریتم K-means

برای بصری‌سازی نتایج خوشبندی K-means از کتابخانه matplotlib.pyplot می‌توانیم از استفاده کیم. این نمودار نحوه توزیع نمونه‌ها بر اساس PCA را نشان می‌دهد و برای مشخص کردن نحوه خوشبندی، از رنگ جداگانه برای هر خوشبندی استفاده کرده است. همچنین مرکز این خوشبندی‌ها که نمونه‌ها بر این اساس تقسیم شده‌اند به صورت علامت X قرمز در نمودار مشخص شده است. کد این بخش در شکل ۲-۴ و رسم نمودار مربوطه در شکل ۵-۲ دیده می‌شود. همان‌طور که به صورت شهودی نیز دیده می‌شود، تعداد داده‌های موجود در دو خوشبندی تفاوت زیادی با یکدیگر ندارند، در حالی که در Dataset ما تعداد داده با برچسب ۱ از تعداد داده با برچسب ۰ بسیار کمتر است. بنابراین می‌توان پیش‌بینی کرد که خوشبندی ما از کیفیت بالایی برخوردار نیست.

```
plt.figure(figsize=(10, 10))
plt.scatter(samples_pca[:, 0], samples_pca[:, 1], c=kmeans_labels)

centroids = kmeans.cluster_centers_
plt.scatter(centroids[:, 0], centroids[:, 1], marker='x', s=150, linewidths=3, color='r', zorder=10)
plt.xlabel("PC1")
plt.ylabel("PC2")
plt.title("K-means clustering (PCA-reduced data)\nCentroids are marked with red cross")
plt.show()
```

شکل ۲-۴- تصویر کد مربوط به بصری‌سازی نتایج خوشبندی K-means

شکل ۲-۵- نمودار بصری‌سازی نتایج خوشبندی K-means

۳-۲- تحلیل نتایج خوشبندی

برای تحلیل و ارزیابی عملکرد الگوریتم خوشبندی K-means، چندین معیار متفاوت وجود دارد. از آنجا که داده‌های ما دارای برچسب هستند، می‌توان از معیار خلوص^۱ استفاده کرد. این معیار درصد نمونه‌هایی را که به درستی دسته‌بندی شده‌اند را نشان می‌دهد. فرمول آن به صورت زیر است:

$$Purity = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^k max_j(n_{ij})$$

که در آن N تعداد کل نمونه‌ها، k تعداد کل دسته‌ها، n_{ij} تعداد نمونه‌هایی است که همزمان در دسته i و خوشبندی j قرار دارند و $max_j(n_{ij})$ بیشترین تعداد نمونه‌هایی است که در دسته i و یکی از خوشبندی‌ها قرار دارند. به عبارت دیگر، ما برای هر دسته، خوشبندی را انتخاب می‌کنیم که بیشترین اشتراک با آن دسته را دارد و سپس تعداد نمونه‌های مشترک را جمع می‌کنیم. سپس این مقدار را بر تعداد کل نمونه‌ها تقسیم می‌کنیم تا معیار خلوص را به دست آوریم. این معیار بین صفر و یک متغیر است و هر چه بیشتر باشد نشان‌دهنده‌ی کیفیت بالاتر خوشبندی است. در ادامه نحوه پیاده‌سازی این معیار در کد را توضیح می‌دهیم.

۱-۳-۲ - ماتریس پیشاپنداشی

ماتریس پیشاپنداشی یا Contingency Matrix در خوشبندی یک ماتریسی است که نشان می‌دهد که چه تعداد از نمونه‌های داده‌ها که دسته‌های واقعی آن‌ها مشخص است، به چه خوشبندی‌ای توسعه الگوریتم خوشبندی تخصیص داده شده‌اند. این ماتریس می‌تواند عملکرد الگوریتم خوشبندی را ارزیابی کند و بگوید که چقدر دقیق است.

برای محاسبه این ماتریس بر روی داده‌های خود، می‌توانیم از کتابخانه `sklearn.metrics.cluster` استفاده کنیم. در شکل ۲-۶ کد این بخش و در شکل ۷-۲ جزئیات به دست آمده از `Contingency Matrix` نشان داده شده است.

^۱ Purity Score

```

conting_matrix = cluster.contingency_matrix(labels_true=target_labels, labels_pred=kmeans_labels)
t0, f1, f0, t1 = conting_matrix.ravel()
sum_contin_matrix = np.sum(conting_matrix)
t0_p, f1_p, f0_p, t1_p = [f'{:.5f}%'.format(item/sum_contin_matrix * 100) for item in [t0, f1, f0, t1]]

print(f"Contingency Matrix: \n{conting_matrix}\n")
print(f"True 0 predicted (Actual = 0 , Predicted = 0): {t0} ({t0_p})")
print(f"False 1 predicted (Actual = 0 , Predicted = 1): {f1} ({f1_p})")
print(f"False 0 predicted (Actual = 1 , Predicted = 0): {f0} ({f0_p})")
print(f"True 1 predicted (Actual = 1 , Predicted = 1): {t1} ({t1_p})")

```

شکل ۶-۲- تصویر کد مربوط به Contingency Matrix و جزئیات آن

```

Contingency Matrix:
[[127959 156356]
 [ 173    319]]

True 0 predicted (Actual = 0 , Predicted = 0): 127959 (44.92832%)
False 1 predicted (Actual = 0 , Predicted = 1): 156356 (54.89893%)
False 0 predicted (Actual = 1 , Predicted = 0): 173 (0.06074%)
True 1 predicted (Actual = 1 , Predicted = 1): 319 (0.11201%)

```

شکل ۷-۲- جزئیات به دست آمده از Contingency Matrix

با توجه به نتایج به دست آمده از Contingency Matrix، تعداد ۱۲۷۹۵۹ عدد از نمونه‌ها (حدود ۴۴.۹۲ درصد از کل داده) که برچسب ۰ را داشتند به درستی در خوش ۰ قرار گرفته‌اند، تعداد ۱۵۶۳۵۶ عدد از نمونه‌ها (حدود ۵۴.۸۹ درصد از کل داده) که برچسب ۰ را داشتند به اشتباه در خوش ۱ قرار گرفته‌اند، تعداد ۱۷۳ عدد از نمونه‌ها (حدود ۰.۰۶ درصد از کل داده) که برچسب ۱ را داشتند به اشتباه در خوش ۰ قرار گرفته‌اند و تعداد ۳۱۹ عدد از نمونه‌ها (حدود ۰.۱۱ درصد از کل داده) که برچسب ۱ را داشتند به درستی در خوش ۱ قرار گرفته‌اند.

۲-۳-۲- مقدار Purity Score

برای محاسبه معیار خلوص یا همان Clustering Metric از کلاس Purity Score در کتابخانه permetrics استفاده می‌کنیم. تصویر کد این تابع و خروجی آن در شکل ۸-۲ نشان داده شده است.

```

purity = ClusteringMetric(y_true=target_labels, y_pred=kmeans_labels, decimal = 10).purity_score()
print(f"Clustering Purity: {purity}")

Clustering Purity: 0.5501093723

```

شکل ۲-۸-۲- محاسبه Purity Score

پس مقدار Purity Score حدودا برابر با ۰.۵۵ شد که این نشان دهنده آن است که الگوریتم خوشبندی K-means ما عملکرد متوسطی دارد و خیلی خوب عمل نمی‌کند. این امر می‌تواند به دلیل آن باشد که داده‌های ما به صورت نامتوازن و پراکنده توزیع شده‌اند و با وجود کاهش بعد آنها، الگوریتم k-means نمی‌تواند به درستی تفاوت نمونه‌ها را تنها با داشتن فاصله‌ی اقلیدسی آن‌ها با یکدیگر تشخیص دهد و آن‌ها را با یکدیگر مقایسه کند.

فصل سوم

طبقه‌بندی Logistic Regression

طبقه‌بندی Logistic Regression

در این فصل برای تشخیص تقلب روی کارت‌های اعتباری از روش طبقه‌بندی Logistic Regression استفاده می‌کنیم. برای این کار ابتدا داده را به منظور طبقه‌بندی آماده می‌کنیم. سپس از الگوریتم استفاده می‌کنیم که اینکه این داده را به منظور طبقه‌بندی آماده می‌کند. سپس از Logistic Regression این داده را ارزیابی می‌کنیم.

۱-۳ - آماده‌سازی داده

از آنجا که در قسمت قبل مجموعه داده را بارگیری کردیم و samples و target را تعیین نمودیم، در این قسمت از توضیح مجدد آن خودداری می‌کنیم. برای اینکه بتوانیم از روش طبقه‌بندی استفاده کنیم، باید داده‌های خود را به صورت دو مجموعه آموزش و آزمون تقسیم کنیم. برای مثال ما در اینجا داده‌های خود را به نسبت ۲۰ به ۸۰ به داده‌های آزمون^۱ و آموزش^۲ تبدیل می‌کنیم، یعنی الگوریتم از روی ۸۰ درصد داده‌ها، عملیات یادگیری را انجام می‌دهد و از روی ۲۰ درصد بقیه، خود را ارزیابی می‌کند و نتیجه‌ی ارزیابی را اعلام می‌کند و ما از روی داده‌های ارزیابی می‌توانیم بفهمیم که الگوریتم و مدل ساخته شده توسط آن چقدر دقیق است. تبدیل داده‌ها به داده‌های آموزش و آزمون به کمک کلاس train_test_split از کتابخانه sklearn.model_selection انجام می‌شود. کد این بخش در شکل ۱-۳ آورده شده است.

```
x_train, x_test, y_train, y_test = train_test_split(basic_samples, target_labels, test_size=0.2, random_state=10)
```

۱-۳ - تبدیل داده‌ها به داده‌های train و test

حال داده‌های ما آماده هستند تا وارد الگوریتم Logistic Regression شوند.

^۱ Test

^۲ Train

۲-۳- الگوریتم Logistic Regression

برای پیاده‌سازی الگوریتم Logistic Regression از کتابخانه `sklearn.linear_model` استفاده می‌کنیم. همان‌طور که در شکل ۲-۳ دیده می‌شود، ابتدا یک مدل خالی از Logistic Regression ساخته می‌شود که هنوز آموزش داده نشده است، سپس این مدل با استفاده از داده‌های آموزش که در متغیرهای `x_train` و `y_train` ذخیره شده‌اند، آموزش داده می‌شود. `x_train` شامل ویژگی‌های مستقل و `y_train` شامل برچسب‌های وابسته است. این خط پارامترهای مدل را با استفاده از روش گرادیان نزولی^۱ بهینه می‌کند و مرز تصمیم‌گیری^۲ را تعیین می‌کند. در نهایت، مدل آموزش دیده برای `x_test` پیش‌بینی برچسب‌های داده‌های آزمون که در متغیر `x_test` ذخیره شده‌اند، استفاده می‌شود. شامل ویژگی‌های مستقل است. در اینجا احتمال وقوع هر طبقه را برای هر نمونه محاسبه می‌شود و طبقه‌ای را که بیشترین احتمال را دارد، به عنوان برچسب پیش‌بینی شده انتخاب می‌کند. برچسب‌های پیش‌بینی شده را در متغیر `y_predict` ذخیره می‌کنیم.

```
logistic_regression_model = LogisticRegression()
logistic_regression_model.fit(x_train, y_train)
y_predict = logistic_regression_model.predict(x_test)
```

شکل ۲-۳- الگوریتم Logistic Regression

۳-۳- ارزیابی عملکرد طبقه‌بندی Logistic Regression

برای ارزیابی عملکرد طبقه‌بندی، چندین معیار مانند F1-Score, Precision, Recall, Accuracy وجود دارد که در ادامه به آن‌ها خواهیم پرداخت.

^۱ Gradient Descent

^۲ Decision Boundary

۱-۳-۳ - ماتریس در هم ریختگی

ماتریس در هم ریختگی یا Confusion Matrix یک روش برای خلاصه کردن عملکرد یک مدل یادگیری ماشینی در دسته‌بندی است. ماتریس تعداد پیش‌بینی‌های درست و نادرست مدل را برای هر کلاس نشان می‌دهد. با استفاده از این ماتریس، می‌توانیم معیارهای مختلفی را برای ارزیابی عملکرد مدل محاسبه کنیم.

درایه‌های موجود در این ماتریس به شرح زیر است:

- مثبت‌های واقعی (TP): زمانی رخ می‌دهد که مدل یک نقطه داده مثبت را به درستی پیش‌بینی کند.
- منفی‌های واقعی (TN): زمانی رخ می‌دهد که مدل یک نقطه داده منفی را به درستی پیش‌بینی کند.
- مثبت‌های غلط (FP): زمانی رخ می‌دهد که مدل یک نقطه داده مثبت را به اشتباه پیش‌بینی کند.
- منفی‌های غلط (FN): زمانی رخ می‌دهد که مدل یک نقطه داده منفی را به اشتباه پیش‌بینی کند.

برای محاسبه این ماتریس بر روی داده‌های خود، می‌توانیم از کتابخانه `sklearn.metrics` استفاده کنیم. در شکل ۳-۳ کد این بخش و خروجی آن نشان داده شده است.

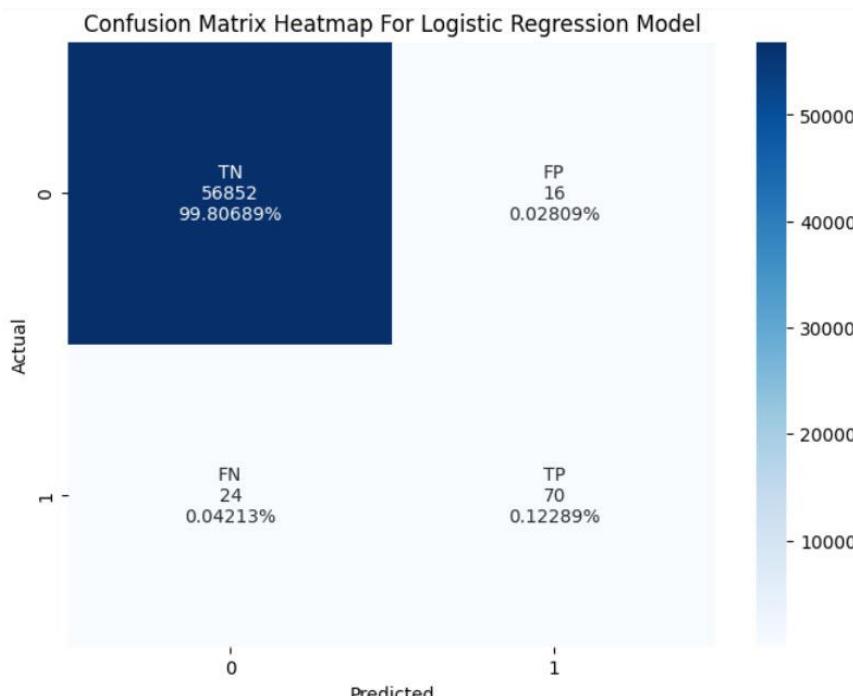
```
conf_matrix = confusion_matrix(y_test, y_predict)
tn, fp, fn, tp = conf_matrix.ravel()
print("Confusion Matrix:")
print(conf_matrix)
```

```
Confusion Matrix:
[[56852    16]
 [   24    70]]
```

شکل ۳-۳ - محاسبه Confusion Matrix

با توجه به Confusion Matrix به دست آمده، مدل ۵۶۸۵۲ داده بدون تقلب را به درستی به عنوان داده بدون تقلب، ۱۶ داده تقلب را به اشتباه به عنوان داده بدون تقلب، ۲۴ داده بدون تقلب را به اشتباه به عنوان داده تقلب و ۷۰ داده با تقلب را به درستی به عنوان داده تقلب تشخیص داده است. با توجه به این ماتریس، می‌توان حدس زد که طبقه‌بندی Logistic Regression از عملکرد نسبتاً خوبی برخوردار است.

نمودار Heatmap این ماتریس، در شکل ۴-۳ نشان داده شده است. همچنین کد مربوط به این ۳-۵ رسم شده در شکل Heatmap که به کمک کتابخانه‌های matplotlib.pyplot و seaborn است.

شکل ۴-۳- نمودار Heatmap برای Confusion Matrix

```
sum_cf_matrix = np.sum(conf_matrix)
tn_p, fp_p, fn_p, tp_p = [f'{:.5f}%' % item/sum_cf_matrix * 100 for item in [tn, fp, fn, tp]]
cf_matrix_details = np.array([[f'TN\n{n:tn}\n{n:tn_p}"], [f'FP\n{n:fp}\n{n:fp_p}"], [f'FN\n{n:fn}\n{n:fn_p}"], [f'TP\n{n:tp}\n{n:tp_p}"]]])
plt.figure(figsize=(8, 6))
sns.heatmap(conf_matrix, annot=cf_matrix_details, fmt="", cmap="Blues", xticklabels=[0, 1], yticklabels=[0, 1])
plt.xlabel('Predicted')
plt.ylabel('Actual')
plt.title('Confusion Matrix Heatmap For Logistic Regression Model')
plt.show()
```

شکل ۳-۵- تصویر کد رسم Heatmap

۲-۳-۳- معیارهای ارزیابی طبقه‌بندی

همان‌طور که گفته شد، علاوه بر معیار دقت (Accuracy)، معیارهای دیگری نیز برای ارزیابی الگوریتم طبقه‌بندی وجود دارند. معیارهای ارزیابی مدل طبقه‌بندی نشان می‌دهند که چقدر مدل ما قادر است به داده‌های جدید که در مجموعه داده‌های آموزشی نیستند، به درستی برچسب بزنند. ما در اینجا از چهار

معیار Logistic F1-Score و Precision .Recall .Accuracy استفاده می‌کنیم که نحوه محاسبه این معیارها و کد مربوط به آن‌ها در شکل ۳-۶ و خروجی این کد که مقدار این معیارها برای مدل ما را مشخص می‌کند در شکل ۳-۷ آورده شده است.

```
accuracy = (tp + tn) / (tp + tn + fn + fp)
recall = tp / (tp + fn)
precision = tp / (tp + fp)
f1_score = (2 * precision * recall)/(precision + recall)

print(f"Accuracy: {(accuracy)}")
print(f"Recall: {recall}")
print(f"Precision: {precision}")
print(f"F1-Score: {f1_score}")
```

شکل ۳-۶- تصویر کد نحوه محاسبه معیارهای ارزیابی طبقه‌بندی

```
Accuracy: 0.9992977774656788
Recall: 0.7446808510638298
Precision: 0.813953488372093
F1-Score: 0.7777777777777778
```

شکل ۳-۷- مقدار معیارهای ارزیابی طبقه‌بندی Logistic Regression

نسبت تعداد پیش‌بینی‌های صحیح به تعداد کل پیش‌بینی‌ها است. این معیار نشان می‌دهد که چقدر مدل در کل دقیق است. با توجه به نتایج به دست آمده، مقدار Accuracy مدل ما بسیار بالا است (حدود ۰.۹۹۹) که نشان می‌دهد الگوریتم طبقه‌بندی Logistic Regression تقریباً تمام داده‌های آزمون را به درستی طبقه‌بندی کرده است.

نسبت تعداد پیش‌بینی‌های صحیح مثبت به تعداد کل داده‌های مثبت است. این معیار نشان می‌دهد که چقدر مدل قادر است داده‌های مثبت را تشخیص دهد. مقدار Recall مدل ما متوسط است (حدود ۰.۷۴۴) که نشان می‌دهد مدل برخی از داده‌های مثبت را از دست داده است، یعنی مدل برخی از داده‌های بدون تقلب را به عنوان تقلب تشخیص داده است.

Precision نسبت تعداد پیش‌بینی‌های صحیح مثبت به تعداد کل پیش‌بینی‌های مثبت است. این معیار نشان می‌دهد که چقدر پیش‌بینی‌های مثبت مدل قابل اعتماد هستند. مقدار Precision مدل ما بالا است (حدود ۰.۸۱۳) که نشان می‌دهد مدل بیشتر پیش‌بینی‌های مثبت را به درستی انجام داده است. یعنی از بین تمام داده‌هایی که مدل به عنوان تقلب تشخیص داده است، بیشتر آن‌ها واقعاً داده‌ی تقلب بوده‌اند.

F1-Score میانگین هارمونیک Precision و Recall است. این معیار نشان می‌دهد که چقدر مدل توازن بین Precision و Recall دارد. مقدار F1-Score مدل ما متوسط رو به بالا است (حدود ۰.۷۷۷) که نشان می‌دهد مدل ما در هر دو معیار بهترین عملکرد را نداشته است.

در کل، می‌توان گفت که عملکرد مدل ما در معیار Accuracy بسیار خوب، در معیار Precision خوب، در معیار F1-Score و معیار Recall متوسط بوده است. بنابراین، مدل ما می‌تواند بهبود یابد اگر بتواند داده‌های تقلب را بهتر تشخیص و Recall را افزایش دهد.

فصل چهارم

لینک کد گزارش

لینک کد گزارش

کد تشخیص تقلب مالی به دو روش خوشه‌بندی K-means و طبقه‌بندی Logistic Regression در Google Colab نوشته شده و لینک آن در زیر قابل دسترسی است:

[لینک کد گزارش ۵ در Google Colab](#)

فصل پنجم

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده از دو روش Logistic Regression و K-means، می‌توان به راحتی فهمید که برای چنین داده‌ای که نمونه‌های تقلب و بدون تقلب به درستی توزیع نشده‌اند و توازن خوبی ندارند، الگوریتم طبقه‌بندی Logistic Regression که از روش‌های یادگیری تحت نظارت است، نسبت به الگوریتم خوش‌بندی K-means که از روش‌های یادگیری بدون نظارت است، بسیار بهتر عمل می‌کند و پیش‌بینی بهتری در تشخیص داده‌های تقلب از دیگر داده‌های تراکنش مالی است. اما با این وجود، مدلی که از الگوریتم طبقه‌بندی Logistic Regression ساختیم، قابلیت بهبود را دارد، زیرا به جز مقدار معیارهای Accuracy، Recall بالا نیست که بتوانیم با اطمینان خاطر بگوییم که الگوریتم بهترین عملکرد خود را دارد و بیش از این نمی‌تواند بهبود یابد.

منابع

"Faradars," [Online]. Available: <https://b.fdrs.ir/15>.

"Faradars," [Online]. Available: <https://b.fdrs.ir/2n2>.

"Kaggle," [Online]. Available: <https://www.kaggle.com/datasets/mlg-ulb/creditcardfraud>.

"Shabakeh," [Online]. Available: <https://shabakeh-mag.com/node/20942>.

"Wikipedia," [Online]. Available: https://en.wikipedia.org/wiki/Principal_component_analysis.

"Scikit-Learn," [Online]. Available: <https://scikit-learn.org/stable/>.

"Geeks," [Online]. Available: <https://www.geeksforgeeks.org/confusion-matrix-machine-learning/>.

"Hooshio," [Online]. Available: <https://hooshio.com/%D8%B7%D8%A8%D9%82%D9%87%D8%A8%D9%86%D8%AF%DB%8C/>